

Dagboek 2 9-12 januari 2017

We begonnen de werkweek met een hele dag vergaderen. Hoewel.... De vergadering begon pas om 11 uur, omdat toen pas iedereen aanwezig was. Vast in het verkeer... we kennen het zo langzamerhand wel. We hebben het afgelopen jaar 2016 geëvalueerd en geconstateerd dat het een succesvol jaar was. Nog steeds daalt het aantal aidspatiënten en weeskinderen en daardoor konden we extra irrigatieprojecten en een brug realiseren.

We keken vooruit naar het nieuwe jaar, waarvoor we ook weer veel plannen hebben gemaakt. Het jubileumjaar met een speciaal jubileumproject: 120 huizen voor zeer arme gezinnen. Met daarnaast nog veel andere urgente projecten.

Dinsdagmorgen gingen we naar het vliegveld om vier Nederlandse gasten af te halen, namelijk Piet Mars met zijn schoondochter Marianne, zijn dochter Anita en haar vriend Jochem. Zij vertegenwoordigen Stichting Pharus die ook dit jaar diverse projecten zal steunen.

Op het Spie-en kantoor hebben we een korte vergadering, waarin iedereen zich even kan voorstellen. Ook praten we over de toekomstplannen van Spie-en en Pharus. Aan het eind is er een cadeau voor iedereen en dan brengen we de gasten naar hun hotel, zodat ze uit kunnen rusten van de lange reis.

De komende twee dagen staan er projectbezoeken gepland. We beginnen met een bezoek aan de projecten in Takeo. We bezoeken veel arme gezinnen die een huis nodig hebben. Sommige van

hen zijn aidspatiënten en krijgen al hulp van Spie-en, anderen zitten nog niet in het programma en vragen nu om toegelaten te worden. Zoals een vrouw van 47 jaar, ze kreeg samen met haar man drie kinderen. Toen overleed haar man. Ze hertrouwde en kreeg nog een zoon. Deze man bleek aids te hebben en heeft het aan haar overgedragen. Na een tijdje kreeg de man er genoeg van en ging er vandoor. Nu zit ze met vier

kinderen in een heel armoedig hutje, ziek en bijna geen eten. Ze mag af en toe wat helpen op het rijstveld bij de burens. Ze voelt zich hopeloos en we zien haar tranen komen.

We beloven haar om te helpen. Ze krijgt een nieuw huis met spullen om een groentetuin aan te leggen. Ook zal de vrijwilliger kijken of deze vrouw een microkrediet kan krijgen. Misschien kan ze kippen fokken en zo een klein inkomen voor haar gezin krijgen. Van haar kant moet ze zorgen dat ze haar medicijnen regelmatig inneemt en proberen om goed te eten. Alleen dan kan ze aansterken.

De volgende dag moeten we vroeg opstaan. We vertrekken al om 5 uur. Het is dan nog donker. We rijden door een nog stille stad richting Kompong Cham, naar het district Koh Sotin, een eiland in de Mekong Rivier. In het afgelopen jaar is hier een school gebouwd, die gefinancierd werd door Stichting Pharus. En vandaag gaan we die openen!

De bouw van de school is al in april vorig jaar begonnen. Maar door de regentijd die heel lang aanhield en hevig was, moest de bouw een tijd stil worden gelegd. De school is nog niet helemaal klaar. Maar toch gaat het openingsfeest vandaag door.

Het is een lange rit over heel slechte wegen. We worden flink door elkaar geschud op de vroege morgen. Na een tocht van ruim drie uur komen we aan bij de school.

En daar is het al een drukte van belang. We worden begroet door de schoolcommissie en de minister van Informatie. Hij is de hoogste gast vandaag.

Schoolkinderen staan in twee rijen opgesteld en wij mogen er tussen door lopen. Er zitten veel ouders al te wachten onder een groot tentdoek. Het is warm vandaag, boven de dertig graden.

Marianne Mars spreekt namens Stichting Pharus

Namens Stichting Pharus spreekt Marianne de aanwezigen toe. Ze benadrukt het belang van het onderwijs vooral in een land die zoveel te lijden heeft gehad. De minister spreekt daarna. Hij heeft gegoogled, want hij weet het een en ander over Nederland te vertellen. Niet alles klopt, maar dat nemen we hem niet kwalijk.

Piet, Marianne, Anita en Jochem krijgen een medaille opgespeld voor hun aandeel in deze school. De minister hielp zelf mee om het arbeidsloon voor de bouwlieden te betalen. En dan is het tijd om kadootjes uit te delen. De minister heeft ook een aantal kadootjes meegenomen voor de oudere aanwezigen.

Stichting Pharus heeft voor alle leerlingen (300) een schooletui met inhoud meegebracht en die worden uitgedeeld aan de leerlingen. Ze zijn er heel erg blij mee. Ook krijgt iedereen een kleurplaat.

Wij delen twee dozen vol met Engelse leesboekjes uit die we kregen van Biblionef, een organisatie in Nederland. De Engelse leraar op deze school neemt ze in ontvangst. Het zijn prachtige boekjes met mooie plaatjes. Ze zullen in de schoolbibliotheek worden gelegd.

En dan is het tijd om het lint door te knippen, iedereen een klein stukje. En de minister mag de laatste knip verrichten. En dan is de school geopend!

We nemen een kijkje in de klassen, waar de kinderen ons al opwachten. Het is mooi om te zien hoe blij ze zijn met de nieuwe school.

Het hele feest werd gefilmd door een tv-station en de reportage werd 's avonds uitgezonden op drie tv-kanalen. [Bekijk de uitzending hier](#).

Als we afscheid hebben genomen van de minister en de schoolcommissie gaan we richting Kompong Cham en rijden door naar het huis van Uy Kim Ly waar we een lunch krijgen aangeboden. Hij is de aannemer die de school heeft gebouwd en ook het grote irrigatieproject Takot Dam dat in 2014 werd aangelegd met een donatie van AFAS in Leusden. Daar gaan we na de lunch naar toe. Een prachtig gezicht, zo ver je kunt kijken is alles groen. En het meer zit nog vol met water, genoeg voor het komende droge seizoen.

En verder bezoeken we een gezondheidsklinikje. In 1997 heeft Spie-en 14 van deze klinikjes gebouwd in de afgelegen gebieden als een soort eerste hulp post. Er vinden bevallingen plaats, kleine ingrepen, vaccinaties, etc. Heel belangrijk voor de basishulp in deze gebieden.

Anita Mars bij de Takot Dam

Drie van deze klinieken zijn aan reparatie toe en die zullen dit jaar worden uitgevoerd. Ook de kliniek waar we vandaag zijn wordt gerepareerd. De werkzaamheden zijn in volle gang. De deuren en ramen worden vernieuwd, er komt een nieuw plafond in en de muren zullen worden geschilderd.

We maken een tussenstop bij het huis van Koy en krijgen daar natuurlijk koffie. En dan is het tijd om terug te gaan naar Phnom Penh, een rit van zo'n twee uur. De stad zit al weer helemaal dicht en het duurt dan ook even voordat we bij het hotel zijn om onze gasten af te zetten.

Twee bijzondere dagen waarin we veel hebben gezien. Het blijft lastig om alles goed te beschrijven. Daarom hieronder een fotoreportage.

Kikkers voor bij de rijst

Brug gemaakt van Bamboe

